

faaet, anseer jeg ikke for forsvareligt. — Hvad Forslaget under Nr. 9 angaaer, da finder jeg det fuldkommen rigtigt, at Udvalget har opstillet de Tilfælde, hvor udenfor Landet værende Personer komme til at svare Skat her, og jeg er fuldkommen enig i de to første Punkter af Forslaget; derimod kan jeg ikke nægte, at det tredje nævnte Tilfælde, nemlig at den, der ikke er bosat her i Landet, men her eier faste Eiendomme eller Tiender osv., skal svare Skat af den deraf flydende Indtægt, er i fuldkommen Strid med hele Indkomstskattens Princip, hvorefter Skatten svares af den hele Indtægt og ikke af Dele deraf. Jeg har imidlertid ikke stillet noget Vædringsforslag i saa Henseende, da jeg betragter dette Spørgsmaal som afgjort ved tidligere Love. Det Samme gjælder om Slutningen af Forslaget under Nr. 10, hvorefter Finantsministeren i tvivlsomme Tilfælde skal afgjøre, hvorvidt en her levende Fremmed er skattepligtig. Jeg kan ikke finde, at denne Bestemmelse i nogen Maade er rigtig, eller at der er mindste Nødvendighed for den. De Forhold, som det kommer an paa her, ere af den Bessaffenhed, at de i allerhøieste Grad egne sig til at afgjøres ved Domstolene, og det forekommer mig at være noget kildent netop ligeoverfor Udlændinge at opstille Finantsministeren som øverste Domstol med Hensyn til deres Skattepligt; man kan let derved give dem falske Begreber om vor Retstilstand. Men heller ikke herved skal jeg videre opholde mig. Jeg vil blot endnu tillade mig at henstille til Udvalget, om det ikke til 3die Behandling vilde foretage en Redactionsændring i Forslaget under Nr. 10, saaledes at det blev deelt i to Dele, hvoraf den første Deel angik fremmede Magters Gesandtskabspersonale, og den anden Deel andre Udlændinge, der have midlertidigt Ophold her i Landet; thi, saaledes som Forslaget nu er affattet, seer det ud, som om den deri indeholdte Undtagelse skulde strække sig ikke blot til Udlændinge, der have midlertidigt Ophold her i Landet, men ogsaa til fremmede Magters Gesandtskabspersonale, hvilket jo ikke kan være Meningen.

Steenstrup: Det er en eiendommelig Stilling, man er kommen i efter Udfaldet af

Afstemningen i Fredags; thi det Forslag, her foreligger, er ikke noget Fleertalsforslag. Afstemningen i Fredags faldt med lige Stemmer for og imod Forslaget her; Mindretallets Forslag faldt kun, fordi det var stillet op til Afstemning. Havde Fleertallets Forslag været opstillet til Afstemning, var dette jo faldet. Det, som gjorde Striden saa haard, var det meget kildne Spørgsmaal om Formuens Beskatning, hvilket stedse vækker Protest her i Salen. Idag foreligger atter Spørgsmaalet om en stigende Scala, og den ærede Drdfører for Mindretallet (Gad) har jo allerede gjort opmærksom paa, at den stigende Scala i en meget indgribende Grad berører Formuen. Det er derfor naturligt og uundgaeligt, at man atter saavel i Tanken som i Realiteten kommer tilbage til dette Formuespørgsmaal; thi vedtage vi en stigende Scala, saa er det anerkjendt, at derved rammes Formuen. Jeg har saa tidt her i Thinget taget Ordet for en stigende Scala, at jeg selvfølgelig skal holde ved at stemme for den. Ved derved at komme ind paa den stigende Scalas Berøring af Formuen, er jeg nødsaget til at komme tilbage til Debatten i Fredags. Der faldt en Ytring her i Salen, som det ikke var mig muligt nøiagtigt at opfatte, men som jeg nu har seet efter i Tidenden. Skjøndt jeg ikke troer, at det er ganske correct gjengivet, accepterer jeg det dog, som det staaer i Tidenden. Da denne Ytring er gaaet den høitærede Formands Opmærksomhed forbi — hvorfor jeg imidlertid aldeles ikke skal hebreide den høitærede Formand, thi der er meget ofte, navnlig her bag ved, en saadan Bevægelse, at det ikke er muligt at høre de enkelte Ord, der falde — saa skal jeg tillade mig at oplæse den, hvortil jeg vel maa være berettiget, ikke saa meget fordi den staaer i Tidenden, som fordi vi i det store Publicum selvfølgelig dømmes, ikke efter hvad der staaer i Tidenden, men staaer i de Blade, som foreligge det store Publicum, og fordi det, hvad her staaer, i dette Dieblif — som er det første, der er givet mig til at tage Ordet angaaende de Ytringer, der faldt i Fredags Aftes — er udbredt i hver Landsby i Danmark. Der faldt de Ytringer om mig: „Det ærede Medlem træder op og taler i høie